

O tom, jak chrchly chrchly chrchlali

V hrádečkovském lese, tam, kde to voní hadovkami smrdutými, přesně padesát šest srnčích skoků za skálou Bábou, pět zaječích bobků proti proudu pekelského potoka, pod malým rozpadlým hradem nehradem, stojí malý domeček vykotlaný v pařezu, se střechou z mechu, a se záclonkami z okvětních lístků. Je tak malý, že jste ho dost možná už někdy viděli, jen jste to nevěděli. A v tom domku žije šest trpaslíků Žifulíků, kteří se o celý ten voňavý a divoký les starají. Kromě toho se také kamarádí s každým, kdo je dítě anebo má alespoň ždibek fantazie.

V ten lednový den Žifulíci vyskočili z postele, a hned rychle běželi ven, aby jim náhodou nic v lese neuteklo.

„Huráááá! Čeká nás nový dobrodružství!“ volal Žilka Pilka.

„Sláva!!!! Budeme se koulovat!“ jásal Mecháček Pecháček.

„Jupíííí!!!! Poznáme nějaký nový kamarády!“ vískal Liška Šiška.

„Tralalalal!!!! Postavíme bláťoláka!“ trilkoval Kamínek Ramínek.

„Jéje! To bude krásnej den!“ vyskakoval si Jahoda Lahoda.

„Chrchlychrchlychrchlypčííííkbublibum!“ zachrchlal Hubka Pupka, který seděl v posteli, měl nos jak bambuli, červené oči, a sotva mluvil.

„Klucí já jsem chrchly nějakej divnej“ zvládnul ze sebe ještě vysoukat Hubka Pupka, a svalil se zpátky do postele. Ostatní Žifulíci se kolem něj hnedka srotili, aby o něj měli starost.

Žifulíci zimu, až do té letošní, vždycky prospali. Vůbec tudíž nevěděli nic o chřipkách, virózách nebo infektech horních cest dýchacích, a už vůbec netušili, co je angína. Ne že by Žifulíci neznali nějaké ty bakterie. Občas některé přátelské pozvali na zákusek, pampeliškový čaj a jogurt. Ale o tom, že existují i nějaké nepřátelské bakterie a zlobivé viry, o tom neměli ani tušení.

Okamžitě poslali vránu Krákoru pro Květuš Bětuš z louky nad Buky. Květuš Bětuš bydlí na dohled od lidských stavení a má o zimních záležitostech dobrý přehled.

A také ano. Květuš hned věděla, co se s Hubkou Pupkou děje.

„Na Hubku zaútočila armáda zlobivých virů!“ oznámila Žifulíkům jakmile dorazila. A už spěchala ke kamnům, aby Hubkovi udělala heřmánkový čaj. Žifulíkům se ulevilo, že už vědí, co s Hubkou je. Hned věděli, co a jak!

„Haló! Viry, okamžitě si seberte svých pět švestek a odejděte z Hubky Pupky!“ začali nad Hubkou pokřikovat ve snaze viry vyhnat z Hubky ven po dobrém.

„Myslíte, že je s viry rozumná řeč?“ houkla na ně pobaveně Květuš od kamen „Jakmile se někde usídlí, tak začnou dělat rotyku a po dobrém neodejdou!“ Žifulíci pochopili, co udělali špatně a hned to napravili.

„Viry jedni oškliváci! Jestli okamžitě, ale okamžitě, neopustíte Hubku Pupku, dostanete od nás na zadek! Počítáme do tří!“ a už si začali chystat bojovné výpady, které chtěli na viry použít.

„Jak chcete poznat, kde má vir zadek?“ zavolala na ně Květuš „Vždyť vir je tak maličký, že ho nevidíte ani vy, prťaví Žifulíci!“ Sáhla Květuš a přidala do čaje i med a trochu citronu, aby měl čaj pořádnou sílu. „Navíc pacient potřebuje klid!“ pokračovala „Pusťte mne k němu, jdu ho léčit!“ Zdraví Žifulíci udělali Květuš místo, aby si mohla sednout na okraj postele.

Bůh ví proč Květuš ze všeho nejdřív sáhla Hubkovi na čelo. Místností se ozvalo zasyčení, jako když dáte na rozpálená kamna konvici s vodou. Všem zdravým Žifulíkům nadskočily leknutím čepice.

„Jau!“ třepotala Květuš rukou ve vzduchu „Máme tady horečku! Rychle! Potřebujeme vlhký ručníky! Jeden na čelo, a po dvou na zápěstí a na kotníky, rychle!“

„Horečka je zlá?“ ustaraně se zeptal Liška Šiška zatímco Žilka Pilka běhal sem a tam a sháněl dostatek ručníků.

„Protože jestli ano, my jí vykopneme do vesmíru, to nás učil malej kluk Bartoloměj dělat se vším, co nás štve“ ujišťoval Jahoda Lahoda Květuš.

„Horečka je znamení, že Hubka Pupka už s viry bojuje.“ Uklidnila je Květuš. „Ale tahle je už moc vysoká, potřebuje trochu srazit.“ Jakmile dala Květuš Hubkovi vlhký ručník na čelo, ulevilo se mu a všem oznámil, že by si dal něco dobrého na zub. Znělo to nějak takhle:

„Chrlub“

Květuš pohládila Hubku po tváři. „Neboj, všechno bude dobrý. Proti nepřátelským virům už uvnitř tebe bojuje tvoje přátelská armáda. Jmenuje se imunita a je složená z tvých nejzkušenějších a nejodvážnějších vojáků, kteří tě brání. My jim jen musíme trochu pomoci. Předně musíš hodně pít. Proto tu máš ty čaje. V šípkovém čaji je spousta vitamínu cé, to tě posílí. Heřmánek je proti zánětům. Med ti dodá sílu a pohladí krk. A ještě citron, ten mám od lidí. Je taky plný vitamínu cé a navíc po něm uděláš legrační obličej, protože je kyselý. Slanou

vodou si budeš proplachovat nos, protože když se nebudeš proplachovat, armády virů se dají na pochod a můžou ti dopochodovat až do ucha, a to pak je ouvej.“

„Néchrchlé“ nesouhlasil Hubka.

„Tohle se nedá nijak ožulit.“ Nedala se Květuš, „Viry se musej vysmrkat, vykapat, vyčurat, vypotit, vyplivat, vyčistit, vyležet, vyléčit. To se nedá nic dělat. Kdo je nemocnej, musí se léčit“ Hubka Pupka na to všechno koukal a nevěděl co dřív. Tak zkusil ten čaj a celý se zakřenil. Byl kyselý. Kapičky zase pálily. A smrkání byla námaha. A jak mu díky obkladu spadla horečka, otrnulo mu. Vyvrávoral se z postele.

„Nééééé! Já nechci kapičky! Zachchrly Zachraň mě, kdo můžeš! Pomóc!“ Zvolal Hubka Pupka a rychle se vyvrávoral ven z domečku a schoval se na žifulíkovské latrině.

„Chrchlybrebt!“ oznámil, že s ním nikdo nehne a že bude schovaný na latrině a nevyleze, dokud viry samy neodejdou. V tu ránu začali z toho všeho ostatní Žifulíci taky smrkat a chrchlat a hlava je začala bolet.

„A je to tady!“ spráskla ruce Květuš. „Už na vás vlezli viry taky. Musíte se léčit! Snad když Hubka uvidí, že to zabírá, taky přijde k rozumu!“

Květuš Bětuš se o ty Žifulíky, kteří se nechali, hezky starala. Kapala jim do očí, proplachovala jim nosy, vařila čaje, dávala jim obklady. Nebylo to úplně vždycky příjemné a časem to ležení byla i nuda. Ale díky tomu, že Žifulíci zatli zuby a dali na Květuš, dělalo se jim líp a líp a líp, až jim bylo úplně nejlíp a oni mohli pomalu vylézt z postele a zahrát si s Květuš piškvorky.

„Chchrly.... Chrchly smrk?“ Ozvalo se od dveří, kde stál provinilý Hubka Pupka. „Smrk chrchly smrk.“ Oznámil vespolek, že už ho to nemocnění teda vážně nebaví. Vypadal špatně. Nos měl už tak nateklý tak, že se nevešel skoro ani do dveří. Oči měl červené, až z toho těm zdravým oči přecházeli, a rozumět mu nebylo už vážně vůbec. Hlavní ale bylo, že se rozhodl vyléčit. Trvalo to o něco déle, ale nakonec se podařilo a Hubka Pupka po náročné noci klidně oddychoval v posteli. Stejně jako ostatní Žifulíci.

„Musím říct, že se mi dost ulevilo, měla jsem o Hubku strach.“ Přiznala Květuš, když už byli všichni zdraví a popíjeli spolu pampeliškový čaj s medem. „Jakmile si nedáte říct a neléčíte se, může to dopadnout vážně špatně. Jsem moc ráda, že jsi nakonec přišel k rozumu, Hubko!“

„Já jsem taky docela dost rád.“ Poznamenal Hubka Pupka „To nic ale nemění na tom, že ten tvůj utrejch je strašně kyselej a kapky nejsou vůbec příjemný.“ zabručel.

„Ne všechno dobrý holt chutná.“ zakřenila se Květuš „počkej až ti příště udělám zázvorovej odvar! To bude jinačí písnička!“

Byl čas se s Květuš rozloučit. Když jí Žifulíci vymávali a vrátili se do domečku, našli tam Hubku Pupku zamazaného od hlavy k patě šípkovou marmeládou, kterou jim Květuš nechala do zásoby, protože v ní bylo hodně vitamínu cé.

„Hubko, co to vyvádíš!“

„Já se rozhod, že se radši tím céčkem předzásobím dopředu. Abych ty nemoce vůbec nechytl.“

„To je pravda. Teď to všude lítá, kluci, radši to nesmíme podcenit.“ Souhlasil Jahoda Lahoda a hrnul se k jahodovému džemu z léta.

„Přesně!“ bouchnul Žilka Pilka sklenicí rybízové marmelády z Krobovic zahrady o stůl. „Jdeme na to! Vitamínů cé máme plný špajz!“

„Do boje proti virům! Zdraví přeje připraveným! Ať žije céčko!“ ozvalo se z žifuličího domečku a pak už bylo dlouhé ticho, protože se všichni začali ládovat marmeládou o sto šest.

A dobře udělali!

Pojďme si ještě povídat:

Co všechno Květuš Bětuš nachystala pro nemocného Hubku Pupku?

Každý má na horečku trochu jiný fígl, jaký máte vy?

Proč se Hubka Pupka uzdravil později než ostatní?

Byl/a jsi už někdy nemocná?

Co všechno můžeme jíst i když jsme zdraví, abychom posílili naši obranu proti virům?

Je něco na marodění příjemného?